

OLIMPIADA DE LIMBI CLASICE: GREACĂ VECHE, LATINĂ
Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București – 12 martie 2026

LIMBA GREACĂ VECHE

Clasa a XI-a

I. Traduceți următorul text din limba greacă veche în limba română:

(50 p.)

Răspunzând îngrijorărilor ofițerilor, Cyrus le promite un imperiu în caz de victorie

Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κῦρος· ἄλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὧ ἄνδρες, ἀρχὴ πατρώα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέχρι οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν ἄνθρωποι, πρὸς δὲ ἄρκτον μέχρι οὗ διὰ χειμῶνα· τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων πάντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. ἦν¹ δ' ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. [...]. ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστω χρυσοῦν δώσω².

Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγέλλον.

(Xenofon, *Anabasis*, I, 7.6-8)

1) ἦν = ἔάν (εἰ ἄν) + conjunctiv aorist

2) δώσω (γ. δίδωμι) – indicativ viitor

II. Redactați o analiză literară a pasajului dat mai jos, având în vedere următoarele repere: (40 p.)

- integrarea corespunzătoare a fragmentului în cântul IX al *Illiadei* și în ansamblul epopeii
- prezentarea modului în care este construit discursul lui Odiseu, având în vedere și: problema destinului, referirea la Atena și Hera, relația *νέοι* – *γέροντες*
- explicarea nuanțată a sintagmelor subliniate, prin raportare la profilul eroilor homerici
- comentarea a două elemente stilistice diferite, relevante pentru evidențierea ideilor textului

ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο. ἄλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ. αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν φράξεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. ὧ πέπον ἦ μὲν σοὶ γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπε· τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη δώσουσ' αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων· ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες. ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν παύε', ἔα δὲ χόλον θυμολυγέα: [...]

(Homer, *Iliada*, IX, 244-260)

Foarte mă tem, o Ahile, că zeii împlini-vor dorința
Și-amenințările lui și scrisă cumva ne-o fi nouă
Moartea-n pustia de Troia, departe de scumpa-ne țară.
Scoală și vino de vrei, și acuma târziu, să dai sprijin
Armiei noastre, ferind-o de greul furtunii dușmane.
Însuți amar mai pe urmă vei plânge, dar nu-i chip să afli
Leac unui rău făptuit. De aceea cu mult mai-nainte
Vino să-i aperi pe-Ahei de ziua cumplită ce vine.
Te sfătui doar, iubite, părintele-ți când te trimise
Lui Agamemnon pe tine din Ftia și astfel îți zise:
Fiule, da-ți-vor Atena și Hera tărie să birui,
Dacă pe voie le-ar fi, dar marea mândrie din tine
Tu în zăbale s-o ții, fii prietenos, că-i mai bine,
Și te ferește de vrajba-nciumată, de vrei să fii pururi
Mai prețuit de ai noștri, de toți, de bătrâni și de tineri.
Asta părintele-ți spuse, tu însă uitatu-i-ai sfatul.
Mântuie barem acuma și lasă otrava mâniei.

(traducere de George Murnu)